

Хліборобському роду - немає переводу

У нас є чимало трудових династій, яким складаємо шану. Серед них і династія керівника ПОСП «Шевченківське» Петра Мико-

лайовича Рудюка. Свій початок бере вона від його діда Кіндрата, який зі своєю дружиною Оленою працював в колгоспі з дня

його утворення - з 1929 року.

Батько Микола Кіндратович 1927 року народження розпочав свою трудову ді-

Під час святкування визначних дат - 90-річчя створення Андрушівського району, Дня працівників сільського господарства, в нашому районі не обминають увагою людей наймирнішої професії, тих, хто працює своєю плекає найпрекрасніше диво на землі - хліб.

яльність у місцевому господарстві ще у 12 років. Початку був причіплювачем, а повернувшись з армії, очолював тракторну бригаду № 1. Дружина Катерина Полікарпівна також працювала в колгоспі ланковою до 1990 року. Та несправедливо розпорядилася доля - помер М. К. Рудюк в 1963 році, залишивши дітей, дружину без батьківської і чоловічої підтримки й поради.

Малого Петра механізатори вважали сином тракторної бригади, бо туди він почав бігати ще з шести років. Тягнуло хлопця до техніки, він мріяв швидше підрости і сісти за кермо трактора, прокласти самостійно першу борозну в полі, вирощувати хліб, як його батько і дід. Тому й пішов життям хліборобською стежкою, яку для нього проптала старішину їх роду.

Після закінчення 10 класів навчався в Андрушівському СПТУ - 32, яке закінчив з відзнакою. Його мрія збулася - він самостійно сів за кермо трактора. Відслуживши в армії, повернувся

до рідної домівки, в свій коллектив, який з радістю зустрів його, бо механізатори зі стажем бачили, що хлопець беручий до роботи, розбирається в техніці і з нього буде толк.

Петро Миколайович працював механізатором і заочно навчався в Житомирському сільськогосподарському технікумі, який закінчив у 1980 році з відзнакою. Йому довірили очолити тракторну бригаду.

Працюючи бригадиром тракторної, він зрозумів: аби бути грамотним керівником, має здобувати вищу освіту. У 1995 році закінчив Житомирську агропедагогічну академію і в цьому ж році колгоспники обрали його керівником господарства ім. Шевченка. В 2002 р. П. М. Рудюк закінчив Українську академію державного управління. Незважаючи на труднощі сьогодення, достатню підтримку з боку держави, він на совість виконує святий обов'язок хлібороба - вирощує хліб.

Дружина Петра Миколайовича Галина Антонівна з

1985 по 2005 рік працювала в бухгалтерії колгоспу ім. Шевченка. Син Віктор після закінчення Житомирського сільськогосподарського технікуму в 2003 році очолює селянсько-фермерське господарство, продовжуючи хліборобську справу, розпочату пращодам, дідом, батьком.

Трудовий стаж родини Рудюків складає понад 180 років. П. М. Рудюку, як представнику їх хліборобської династії, під час святкування Дня працівників сільського господарства вручили символічну медаль і запашний коровай (фото), в якому злились воедино і хліборобський труд, і енергія сонця, і щедрість землі.

Хай і надалі на їхніх полях колосяться щедрі врожаї хлібів, а здоров'я щастя і удача будуть постійними супутниками в житті.

Анатолій ДЕРГАЙ,
голова райкому профспілки працівників АПК

Потужна економіка об'єднає Україну

Сергій Тігіпко закликав владу заспокоїти регіони і зайнятися нарешті економікою. Якщо у людей буде стабільний заробіток і впевненість у завтрашньому дні, в країні стане спокійно.

Економія за рахунок бідних

На думку Тігіпко, конфлікти, які розривають за-раз Україну, мають глибоке економічне коріння. Увага суспільства зараз прикута до Південного Сходу, де гинуть наші діти і внуки, а уряд в той час активно бореться з «сепаратистами». При цьому чинна влада забуває про справжні причини повстань. А вони - зовсім не в ідеологічних розбіжностях, гуманітарній або зовнішній політиці. У всьому винні економічні проблеми.

Через погіршення відносин з Росією зупиняється виробництво, яке виробляло продукцію для російських ринків. Замість того, щоб переорієнтувати виробництво на внутрішній ринок, уряд закликає затягнути пояси і ганяється за ідеологічними супротивниками. Тим часом, велика частина заводів на сході країни скоротили виробництво як мінімум на 30%. А на них працює значна частка жителів регіону. Як наслідок, робочий тиждень на багатьох підприємствах скоротився до 2-3 днів, люди по два-три місяці не отримують зарплату. Такого не було навіть за колишньої корумпованої влади.

В цей же час через бездіяльність Нацбанку долар зріс удвічі. На коливаннях курсу заробили тільки ділки. Прості трудяги від таких стрибків постраждали найбільше: через падіння гривні зросли ціни, а в Україні, як відомо, вони тільки ростуть і ніколи не опускаються - навіть якщо долар знову почне падати. Бензин подорожчав майже на 40%, і це відобра-

жається навіть на ціні селянського молока, привезеного до обласного центру, не кажучи вже про решту вітчизняних продуктів, які потрібно доставляти в магазини. Ліки, яких потребують літні і хворі люди, спочатку пропали в аптеках, а тепер з'явилися - у півтора-два рази дорожчі, ніж раніше.

Паралельно влада намагається вирішити бюджетні проблеми, економлячи на найбільш важливих. Цього року прожитковий мінімум і мінімальна зарплата залишилися на рівні грудня минулого року. Перераховувати пенсії ніхто не збирається, списки пільговиків скоротили майже вдвічі. Чи допоможуть ці копійки наповнити казну? Нарешті, уряд розпускає соціальних працівників - людей, які допомагали соціально незахищеним вирішувати їх проблеми. Тепер вони поповнять ряди безробітних, і самі будуть потребувати допомоги.

Олігархи повинні платити більше

На думку Сергія Тігіпко, влада повинна не заморожувати зарплати і пенсії, а навпаки, дати людям заробити, щоб вони ходили в магазини і витрачали свої гривні. Будуть українці купувати - буде попит на продукцію вітчизняних підприємств. Буде попит - буде робота для підприємств, робочі місця і зарплати. А якщо у людей забрати останні копійки, то купувати українську продукцію буде нікому, підприємства зупиняться і люди опиняться на вулиці без грошей.

Звичайно, з такою перспективою народ починає бунтувати. А вже їм потрібно рости дітей і давати їм освіту, годувати сім'ю, платити комуналку. Хіба виходять на площі ті, хто знає,

що у них і їх сімей є нормальне забезпечення майбутнє?

Що для цього потрібно? По-перше, почати реальну боротьбу з корупцією: змінити людей, встановити жорсткий контроль над чиновниками. По-друге, зберегти робочі місця і створити нішу для створення нових. По-третє, змусити олігархів платити податки і полегшити податковий тягар на дрібний бізнес - на тих людей, які самі зайняли себе роботою і звільнили державу від проблеми їх працевлаштування. Таких потрібно підтримувати, а їх дурять податками.

Потрібна політика, яка допоможе людям створювати власний бізнес, щоб працювати в Україні і виробляти власну продукцію було вигідніше, ніж їхати на заробітки в Європу чи привозити ширвжиток з Китаю та Туреччини. Якщо у людей буде робота, якщо вони перестануть зі страхом думати про те, чим нагодувати дітей, - тоді у них не буде приводу для конфліктів. Працююча економіка об'єднає країну, готову розстатися.

Крім того, Тігіпко вважає, що зняти напругу в країні допоможуть також чесні вибори. Тоді замість нелегітимного тимчасового в.о. президента на чолі держави стане законно обраний президент, якого визнає вся країна.

По-перше, з цим президентом зможуть на рівних спілкуватися глави всіх інших держав. По-друге, з'явиться можливість створити уряд на основі широкої коаліції, щоб у владі були представники всіх регіонів. Тоді і захід, і схід, і південь країни будуть впевнені, що їх голос у Києві почують.

Андрій БАЛТЕЦЬКИЙ,
журналіст

Встановили пам'ятники воїнам-афганцям

8 квітня ми вшанували пам'ять воїнів-афганців. Андрушівська районна Спілка ветеранів Афганістану за підтримки мисливського господарства «КАМІА ПЛЮС» в місті Андрушівка та в селі Мала П'ятигірка встановили пам'ятники воїнам-афганцям.

До присутніх на церемонії відкриття пам'ятників звернувся голова районної Спілки ветеранів Афганістану Ю. П. Красовський:

- Україна - це держава з багатю культурою та історією. Ми з вами, пройшовши через горнило чужої війни, і зараз готові прийти на допомогу тим, хто цього потребує. Ми завжди боремося за справедливість, будемо незалежну Україну для своїх дітей і внуків. Афганські дороги загартували нас, ми ніколи

не забудемо своїх бойових друзів-однополчан. І хоча сьогодні у нас вже не так багато сил і здоров'я, щоб, як раніше, проводити зустрічі однополчан: десантників і артилеристів, розвідників і піхотинців - зльоти та фестивалі, але ми завжди повинні підтримувати один одного.

Присутні на церемонії вшанували пам'ять загиблих та померлих воїнів-афганців.

Ми завжди повинні пишатися тим, що зберегли принципи взаємодопомоги, перевірені на полі бою. Сьогодні ми дякуємо мисливському господарству «КАМІА ПЛЮС» за виявлену повагу до наших ветеранів, допомогу і підтримку.

Все далі відходять від нас події, які залишилися в народній пам'яті під назвою «афганська війна». 15 лютого 2014 року виповнилося 25 років з моменту, коли

остання колона радянських військ залишила територію Афганістану. Для Житомирського краю наслідки війни в Афганістані були досить відчутними: 130 воїнів загинули в боях, 850 - отримали поранення, інвалідами стали 200 осіб. Пройшовши через горнило чужої війни, посилили воїни-афганці готові й сьогодні захищати свій народ і Україну. Для нащадків славних воїнів-козаків дуже важливо пам'ятати свою історію, з повагою ставитися до подвигів своїх батьків і дідів, які гордо, самовіддано і вірно виконували свій військовий обов'язок.

Слава воїнам України! Вічна пам'ять воїнам-ветеранам Афганістану!

Андрушівська районна Спілка ветеранів Афганістану

Аби підняти рівень охорони праці

Значну частину свого життя людина зайнята працею. На жаль, іноді при виконанні виробничих обов'язків з людьми трапляються нещасні випадки і, як наслідок, тимчасова втрата працездатності, або ще гірше - інвалідність чи навіть смерть.

Причини нещасних випадків - різні, але в першу чергу - це порушення вимог правил безпеки під час роботи. Далеко не кожне їх порушення призводить до лиха. Але працівник, який одного разу безкарно порушив правила охорони праці, поступово звикне так працювати. Тому все залежить від ставлення роботодавця до проблем охорони праці. А роботу в цьому напрямку потрібно розпочинати з того моменту, коли працівник переступив поріг підприємства.

В період проведення польових робіт працівники сільгоспідприємств постійно мають справу з технікою, отрутохімікатами, тощо. Аналіз причин нещасних випадків, що сталися в нашому районі, сві-

дчить, що значна кількість травм виникає при обслуговуванні машин і агрегатів, падінні з кабіни трактора під причіп, від удару бортом причіпа при русі на трасі, від ударів інструментами та елементами конструкцій, падінні при пересуванні.

Основними причинами нещасних випадків на виробничій є особиста необережність, а також порушення трудової і виробничої дисципліни виконавцями робіт, недотримання вимог інструкцій з охорони праці, допуск до роботи без навчання та перевірки знань з питань охорони праці.

З прийняттям Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробничій та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» та при настанні страхового випадку Фонд організовує лікування потерпілого, вживає всіх необхідних заходів для відновлення його працездатності, проводить навчання та перекваліфікацію, якщо внаслідок ушкодження здоров'я потерпі-

лий не може виконувати попередню роботу, на підставі висновку МСЕК забезпечує потерпілого протезами і ортопедичним взуттям, здійснює придбання засобів пересування (колясок, автомобілів), надає путівки на санаторно-курортне лікування, а також здійснює страхові виплати потерпілим та членам їх сімей.

Всього за 2001-2013 роки з бюджету Фонду на лікування, реабілітацію потерпілих на виробничій та відшкодування завданої їм та членам їх сімей шкоди, за втрату годувальника відділенням виконавчої дирекції Фонду в Андрушівському районі витрачено майже 22 млн. грн. Це значна сума. Але ніщо не поверне людині здоров'я або сім'ї загиблого батька чи сина. Ми робимо все для профілактики, усунення шкідливих і небезпечних виробничих факторів, попередження та недопущення нещасних випадків на виробничій та професійних захворювань.

Микола БІЛИЙ,
начальник відділення Фонду